

Forretninger på Mysen

Av Dag Mysen

I de formende årene for stasjonsbyen Mysen var slakterier og bakerier de eneste «spesialforretningene» i stedets handelsprofil. Alle andre forretninger som ble startet før første verdenskrig, ble grunnlagt som landhandlerier. De var datidens små «supermarkeder» der du kunne få kjøpt alt det du ellers trengte til alle slags behov.

Det var først i det andre ti-året av nittenhundre-tallet at vi fikk noen få nisjebutikker som drev med moteklær og stoffer, og det vi ellers kaller manufakturvarer. Men denne delen av handelen var også en del av landhandelsprofilen på Mysen helt opp mot tretti-årene. I forrige artikkel har vi konstatert at noe av bredden i bygdebutikkens handleprofil holdt seg hele levetiden ut for disse forretningene

På Mysen ser vi denne utviklingen godt i de to første fortellingene vi nå skal gi til beste: I butikkdriften fra Ole Mysen til Arild's og i utviklingen

av forretningen til Hans S. Olsen. Begge begynte virksomhetene sine i stasjonsbyens grunnleggende år på 1880- og -90-tallet som landhandlerier. Hans S. vraket dette konseptet i 1914 og skilte ut byggevaredelen av landhandelsprofilen som nisjen han ville forfølge videre, mens familiehistorien fra Ole og Anton Hamil Mysen var landhandelspreget helt til Dagfinn Mysen kuttet ned til ren kolonialbutikk-drift først gjennom 1950-årene. I prinsippet gjenoppsto landhandelsprofilen i stor og moderne målestokk gjennom Arild's Stormarked og Arild's i Mysen.

Ambisjonen vår er å gå gjennom mesteparten av butikklivet på Mysen som dokumentasjon for ettertiden. Det trenger vi både flere år på og flere medarbeideres bistand for å kunne gjennomføre. I denne omgangen nøyer vi oss med fire bedriftsløp som utviklet seg til å bli blant de store motorene i Mysens handelsliv.

Stasjonsbyen Mysens utvikling startet med jernbanens anleggelse Østre Linje ble åpnet i november 1882. Foto Carl Normann. Postkort utlånt av Jul Aage Krosby

